
Vergaderjaar 2005–2006

29 661

Convenanten uitgaansgeweld

Nr. 5

BRIEF VAN DE ALGEMENE REKENKAMER

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 30 maart 2006

Hierbij bieden wij u aan het op 21 maart 2006 door ons vastgestelde rapport «Convenanten uitgaansgeweld; Terugblik 2006».

Algemene Rekenkamer

drs. Saskia J. Stuiveling,
president

Jhr. mr. W.M. de Brauw,
secretaris

Vergaderjaar 2005–2006

29 661

Convenanten uitgaansgeweld

Nr. 6

RAPPORT: TERUGBLIK 2006

Inhoud

	Samenvatting	5
1	Inleiding	6
1.1	Wat is een terugblik?	6
1.2	Aanbevelingen nader beschouwd	6
1.3	Leeswijzer	7
2	Inzicht in de prestaties en effecten van beleid	8
2.1	Inleiding	8
2.2	Informatie over ingevoerde kwaliteitsmeters	8
2.3	Informatie over de ontwikkeling van het uitgaansgeweld	9
3	Conclusie	10
4	Reactie ministers en nawoord	11
4.1	Inleiding	11
4.2	Reactie ministers van Justitie en van BZK	11
4.3	Nawoord Algemene Rekenkamer	11
	Literatuurlijst	12
Bijlage 1	Overzicht aanbevelingen en reactie oorspronkelijk rapport (2004)	13

SAMENVATTING

De Algemene Rekenkamer presenteert in dit rapport haar belangrijkste bevindingen en conclusies op grond van een terugblik op haar in 2004 gepubliceerde onderzoek Convenanten uitgaansgeweld (Algemene Rekenkamer, 2004a).

De Algemene Rekenkamer concludeert op grond van haar terugblik op het onderzoek Convenanten uitgaansgeweld (Algemene Rekenkamer, 2004a) dat de belangrijkste aanbevelingen van dit onderzoek geen positief gevolg hebben gekregen. Om te kunnen bepalen in hoeverre het beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld bijdraagt aan de daadwerkelijke vermindering van uitgaansgeweld, zou de minister van Justitie in ieder geval inzicht moeten hebben in:

- het aantal afgesloten kwaliteitsmeters;
- de ontwikkeling van het uitgaansgeweld.

Inmiddels is het beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld gewijzigd. Ondanks de wijzigingen vond de Algemene Rekenkamer dat de strekking van twee aanbevelingen uit het rapport Convenanten uitgaansgeweld ook relevant is voor het huidige beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld. Op grond van deze terugblik concluderen wij dat in het huidige beleid de belangrijkste aanbevelingen van destijds nog steeds actueel zijn. Zo heeft de Algemene Rekenkamer geen correct overzicht aangetroffen van de ingezette beleidsprestaties en wordt de omvang van het uitgaansgeweld niet stelselmatig gemeten.

De Algemene Rekenkamer gaat ervan uit dat het huidige beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld een groter nut krijgt, wanneer daarbij een relatie wordt gelegd met het gewenste eindeffect van het beleid: het verminderen van het uitgaansgeweld. De Algemene Rekenkamer beveelt dan ook aan in de toekomst zowel het aantal afgesloten kwaliteitsmeters als de omvang van het uitgaansgeweld correct te registreren.

De minister van Justitie heeft mede namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties gereageerd op de terugblik. Ze zijn het niet eens met de conclusie dat het Ministerie van Justitie geen correct beeld heeft van de ontwikkeling van het uitgaansgeweld omdat het Centrum voor Criminaliteitspreventie wel een overzicht kan geven. De Algemene Rekenkamer acht het echter van belang dat het departement zelf zicht houdt op de geleverde beleidsprestaties en -effecten.

1 INLEIDING

1.1 Wat is een terugblik?

De onderzoeksrapporten van de Algemene Rekenkamer bevatten standaard een aantal aanbevelingen gericht op de oplossing van problemen die in het onderzoek zijn gesignaleerd. Ministers zeggen soms naar aanleiding van deze aanbevelingen concrete acties toe, soms ook niet. Wat gebeurt er met de aanbevelingen van de Algemene Rekenkamer en de toezeggingen van bewindspersonen na de publicatie van ons rapport? Hebben onze aanbevelingen opvolging gekregen? Deze vragen willen we graag beantwoorden. Niet alleen omdat de problemen die we signaleren om een oplossing vragen, maar ook omdat we willen beoordelen of onze aanbevelingen aan hun doel beantwoorden: zijn ze concreet genoeg, kunnen de ministeries er iets mee?

In 2004 heeft de Algemene Rekenkamer een systeem opgezet om de effecten van haar aanbevelingen te toetsen. Wij monitoren over een langere periode – zonedig vijf jaar of langer – of ministeries onze aanbevelingen opvolgen en hun toezeggingen nakomen. Wij voeren daarvoor niet alleen gesprekken met ambtenaren, maar steunen ook zoveel mogelijk op de (voortgangs)informatie van de ministeries zelf.

Wij bekijken voor ieder onderzoek afzonderlijk hoe vaak wij terugkomen en welke aanbevelingen en toezeggingen wij volgen. Dat is ook logisch: sommige aanbevelingen gaan over zaken die jaren nodig hebben om hun beslag te krijgen, andere aanbevelingen kunnen op veel kortere termijn gerealiseerd worden.

De resultaten van deze monitoractiviteiten worden weergegeven in dit rapport.

1.2 Aanbevelingen nader beschouwd

Uitgaansgeweld kreeg vooral in de tweede helft van de jaren negentig veel politieke en maatschappelijke aandacht. Die aandacht werd ingegeven door een aantal ernstige geweldsincidenten in uitgaansgebieden. Het kabinet kondigde aan deze vorm van geweld structureel aan te willen pakken met de Convenanten Veilig Uitgaan. Alle gemeenten met meer dan 25.000 inwoners en een aaneengesloten uitgaansgebied moesten eind 2002 in een convenant de samenwerking tussen publieke en private actoren hebben vastgelegd. In de praktijk ging het daarbij om afspraken tussen lokale actoren: gemeente, politie en horeca. Het Ministerie van Justitie had in deze aanpak een faciliterende rol door bij te dragen aan het opstellen en uitdragen van een modelconvenant. De Algemene Rekenkamer onderzocht in 2003 hoeveel convenanten en welke soort convenanten tot en met 2002 waren afgesloten en of deze van invloed waren geweest op de ontwikkeling van het aantal bij de politie geregistreerde geweldsincidenten.

Eén van de belangrijkste conclusies uit het onderzoek was dat de Ministeries van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) en van Justitie niet over informatie beschikten om te kunnen nagaan wat de resultaten en effecten waren van het beleid. Zo was er geen correcte informatie beschikbaar over het aantal afgesloten convenanten. Over de ontwikkeling van het uitgaansgeweld was evenmin informatie aanwezig op de betrokken ministeries. Hierdoor was het effect van de convenanten-

aanpak op de ontwikkeling van het uitgaansgeweld niet te beoordelen en kon volgens de Algemene Rekenkamer niet geleerd worden van het beleid.

De Algemene Rekenkamer vond dat de ministers van BZK en van Justitie voorwaarden moesten scheppen om te leren van de resultaten en effecten van het beleid. Zij heeft de betrokken ministers daarom onder meer aanbevolen:

- de voortgang in de genomen beleidsinitiatieven te bewaken. Dat wil zeggen: het aantal afgesloten convenanten bij te houden;
- inzicht te krijgen en te houden in de omvang van het uitgaansgeweld.

In bijlage 1 vindt u een overzicht van alle aanbevelingen zoals weergegeven in het oorspronkelijke rapport Convenanten uitgaansgeweld (Algemene Rekenkamer, 2004a).

De commissie voor de Rijksuitgaven en de vaste commissies voor Justitie en voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in de Tweede Kamer hebben een aantal vragen aan de Algemene Rekenkamer voorgelegd over het rapport Convenanten uitgaansgeweld. Wij hebben deze vragen beantwoord (Algemene Rekenkamer, 2004b).

De aanpak van uitgaansgeweld is gewijzigd sinds de publicatie van het rapport op 17 juni 2004. Centraal in de huidige aanpak van het uitgaansgeweld staat de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan, die vanaf 2005 in gebruik is genomen. De kwaliteitsmeter beschrijft hoe lokale actoren bij de bestrijding van uitgaansgeweld kunnen samenwerken, welke maatregelen deze actoren kunnen nemen en hoe deze actoren de kwaliteit van het uitgaansgebied kunnen meten.

De aanbevelingen uit het Rekenkamerrapport die de informatie over prestaties en effecten van beleid betreffen, zijn ook van toepassing op het nieuwe beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld. Daarom heeft de Algemene Rekenkamer die aanbevelingen voor deze terugblik nader beschouwd. Zij is nagegaan in hoeverre de minister van Justitie, die verantwoordelijk is voor het nieuwe beleid, informatie heeft over het aantal ingevoerde kwaliteitsmeters en over de gevolgen daarvan op het uitgaansgeweld. Om dit vast te stellen heeft de Algemene Rekenkamer gesprekken gevoerd met de Ministeries van BZK en van Justitie. Verder heeft de Algemene Rekenkamer beleidsstukken geanalyseerd en heeft zij aan de hand van een dossieronderzoek bij het Centrum voor Criminaliteitspreventie (CCV) vastgesteld over welke relevante informatie de minister van Justitie beschikt.

De Algemene Rekenkamer heeft alleen gekeken naar de twee bovenstaande aanbevelingen. Omdat het beleid sinds de publicatie van het rapport is gewijzigd, zijn de overige aanbevelingen niet onderzocht.

1.3 Leeswijzer

In het volgende hoofdstuk staat beschreven welk gevolg gegeven is in het nieuwe beleid aan de aanbevelingen die in het onderzoek Convenanten uitgaansgeweld zijn gedaan. In de eerste paragraaf wordt beschreven welke twee verwachtingen de Algemene Rekenkamer heeft over het huidige beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld. In de tweede en derde paragraaf staat beschreven in hoeverre aan beide verwachtingen is voldaan. In hoofdstuk 3 geeft de Algemene Rekenkamer een conclusie. De reactie van de minister van Justitie, mede namens de minister van BZK is in hoofdstuk 4 opgenomen. Daar staat ook het nawoord van de Algemene Rekenkamer.

2 INZICHT IN DE PRESTATIES EN EFFECTEN VAN BELEID

2.1 Inleiding

De Algemene Rekenkamer verwacht dat het Ministerie van Justitie inzicht heeft in de prestaties en effecten van het huidige beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld. Het meten van prestaties en effecten is van belang voor een lerende overheid die verantwoording af wil leggen. De Algemene Rekenkamer verwacht daarom dat het Ministerie van Justitie:

- inzicht heeft in het aantal ingevoerde kwaliteitsmeters en de plaatsen waar deze zijn ingevoerd (zie § 2.2);
- inzicht heeft in de ontwikkeling van het uitgaansgeweld (zie § 2.3).

2.2 Informatie over ingevoerde kwaliteitsmeters

De invoering van de kwaliteitsmeter in een gemeente begint met een intentieverklaring waarin betrokken actoren de intentie vastleggen binnen een jaar een convenant te sluiten. Het doel van deze samenwerking is de kwaliteit van het uitgaansgebied te verbeteren.

De lokale actoren kunnen procesondersteuning ontvangen bij het invoeren van de kwaliteitsmeter. Het CCV levert deze ondersteuning tot januari 2006. Daarna wordt de ondersteuning aangeboden door Koninklijk Horeca Nederland (KHN). Het Ministerie van Justitie geeft het CCV en KHN voor deze procesondersteuning een subsidie per in te voeren kwaliteitsmeter.

Het CCV registreert in welke gemeenten lokale actoren in 2005 de intentie hebben vastgelegd om een convenant te sluiten volgens de richtlijnen van de kwaliteitsmeter. Het centrum verzamelt daartoe de kopieën van ondertekende intentieverklaringen. Het Ministerie van Justitie zelf beschikt niet over de vastgestelde intentieverklaringen en gaat af op de rapportages die het ministerie van het CCV ontvangt. Het ministerie controleert niet in hoeverre de rapportages van het CCV correct zijn.

Voor 2005 was het Ministerie van Justitie zelf verantwoordelijk voor de implementatie van de kwaliteitsmeter en een correcte registratie van het aantal ingevoerde kwaliteitsmeters. Het ministerie hield zelfstandig bij waar een intentieverklaring is afgesloten.

Vanaf 2006 is KHN verantwoordelijk voor het invoeren van de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan. Met KHN zijn afspraken gemaakt over het aantal in te voeren kwaliteitsmeters. In de correspondentie met KHN heeft het ministerie nadrukkelijk gewezen op het belang van een goede registratie van het aantal ingevoerde kwaliteitsmeters. Voor de registratie is een richtlijn door het ministerie opgesteld.

De Algemene Rekenkamer heeft aan het Ministerie van Justitie een overzicht gevraagd van de ingevoerde kwaliteitsmeters. Het ministerie liet daarop het overzicht zien dat van het CCV is ontvangen met daarin de gemeenten waarvan een intentieverklaring is ontvangen door het CCV. De Algemene Rekenkamer bekeek of van deze gemeenten werkelijk een intentieverklaring bij het CCV beschikbaar was. Van de achttien vastgelegde intentieverklaringen waren er vijftien bij het CCV beschikbaar. Van het aantal afgesloten convenanten, kon het CCV geen overzicht geven. Het CCV geeft hiervoor als reden dat de intentieverklaringen van het laatste jaar nog nergens geleid hebben tot een convenant. Een registratie door het CCV van afgesloten convenanten is dan ook nog niet nodig. Of er convenanten zijn gesloten naar aanleiding van intentieverklaringen uit de periode dat het Ministerie van Justitie de implementatie uitvoerde, is bij het CCV onbekend.

De Algemene Rekenkamer concludeert dat het ministerie belang hecht

aan een goede registratie van het aantal ingevoerde kwaliteitsmeters. Daarbij stelt de Algemene Rekenkamer vast dat het aangetroffen overzicht van ingevoerde intentieverklaringen niet foutloos is.

2.3 Informatie over de ontwikkeling van het uitgaansgeweld

In de huidige registratiesystemen van de politie wordt de omvang van het uitgaansgeweld niet als een apart gegeven bijgehouden. Omdat een systematische registratie van uitgaansgeweld ontbreekt, is het niet mogelijk om aan te geven of er in de afgelopen jaren trends of ontwikkelingen zijn geweest die kunnen worden gerelateerd aan de uitvoering van het beleid.

Het Ministerie van BZK en het Ministerie van Justitie hebben beide aangegeven dat het bijhouden van de effecten van beleid belangrijk is. De reden dat er voor het uitgaansgeweld geen registratie is opgezet is dat een eigen inventarisatie van de omvang van het uitgaansgeweld een behoorlijke wijziging vereist in het huidige registratiesysteem bij de politie. De ministeries hebben nog niet besloten over de wijze waarop cijfers over uitgaansgeweld kunnen worden ondergebracht in het bestaande informatiesysteem bij de politie.

3 CONCLUSIE

De Algemene Rekenkamer concludeert op grond van haar terugblik op het onderzoek Convenanten uitgaansgeweld (Algemene Rekenkamer, 2004) dat de belangrijkste aanbevelingen van dit onderzoek geen positief gevolg hebben gekregen. Om te kunnen bepalen in hoeverre het beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld bijdraagt aan de daadwerkelijke vermindering van uitgaansgeweld, zou de minister van Justitie in ieder geval inzicht moeten hebben in:

- het aantal afgesloten kwaliteitsmeters;
- de ontwikkeling van het uitgaansgeweld.

In het onderzoek Convenanten uitgaansgeweld concludeerde de Algemene Rekenkamer in 2004 dat een correcte registratie van het aantal afgesloten convenanten ontbrak. Ook de ontwikkeling van het uitgaansgeweld werd destijds niet systematisch in kaart gebracht.

De Algemene Rekenkamer concludeert nu dat het Ministerie van Justitie in het huidige beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld ook geen correct (= volledig) beeld heeft van het aantal ingevoerde kwaliteitsmeters (de beleidsprestatie) en van de ontwikkeling van het uitgaansgeweld. De beleidsmakers hebben daardoor geen zicht op de mogelijke effecten van het beleid.

In het rapport Convenanten uitgaansgeweld is beschreven dat de beoogde samenwerking door lokale actoren met behulp van convenanten positief door betrokkenen is gewaardeerd. Door bij te houden hoe het uitgaansgeweld zich ontwikkelt in omvang, komt het gewenste effect van deze samenwerking meer op de voorgrond. De met het beleid beoogde samenwerking tussen actoren die uitgaansgeweld kunnen beïnvloeden, krijgt hierdoor een duidelijker nut.

4 REACTIE MINISTERS EN NAWOORD

4.1 Inleiding

Op 9 maart 2006 reageerde de minister van Justitie, mede namens de minister van BZK, op de tekst van dit rapport. In paragraaf 4.2 is de samenvatting¹ van deze reactie opgenomen en in paragraaf 4.3 staat het nawoord van de Algemene Rekenkamer.

4.2 Reactie ministers van Justitie en van BZK

De ministers hebben met belangstelling kennis genomen van het rapport. Zij menen echter dat de conclusie dat het Ministerie van Justitie in het huidige beleid ter bestrijding van uitgaansgeweld geen correct beeld heeft van het aantal ingevoerde kwaliteitsmeters en van de ontwikkeling van het uitgaansgeweld niet in verhouding staat tot de bevindingen. Dit omdat het CCV wel een overzicht kan geven van het aantal vastgelegde intentieverklaringen en convenanten. In de correspondentie met het CCV is uitdrukkelijk gewezen op het belang van een goede registratie.

Verder stellen de ministers dat zij ruim honderd maatregelen hebben geformuleerd om de geweldscriminaliteit te beteugelen (Ministerie Justitie en Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, 2005). Zij moeten bijdragen aan de beleidsdoelstelling om de criminaliteit en overlast te verminderen met 20% tot 25% ten opzichte van 2002 in de periode 2008 tot 2010 (Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en Ministerie van Justitie, 2002). De bestrijding van risicofactoren vormt een van de speerpunten voor de aanpak van geweld. Tot de belangrijke risicofactoren behoort onder meer de consumptie van alcohol en het gebruik van bepaalde harddrugs; ook in combinatie met alcohol. Voor het ontplooiën van adequate preventieve en repressieve maatregelen tegen alcohol- en drugsgelateerd geweld is het allereerst van belang te weten wat de omvang is van deze problematiek en in welke situaties en bij welke doelgroepen ze zich voordoet. Er is dan ook voorgenomen om de politie te laten registreren op alcohol- en combinatiegebruik. Om dit te realiseren wordt eerst gestart met twee experimenten (Wageningen en Schouwen-Duiveland) waarin ook de preventieve en justitiële vervolgreactie uitdrukkelijk aan de orde komen.

4.3 Nawoord Algemene Rekenkamer

De Algemene Rekenkamer is verheugd over de totstandkoming van het Actieplan tegen geweld en hoopt dat de daarin opgenomen maatregelen een bijdrage zullen leveren aan de beteugeling van onder andere uitgaansgeweld. Dit laat echter onverlet dat het ook van belang is om het bestaande beleid ter vermindering van het uitgaansgeweld consequent uit te voeren. Daarbij acht de Algemene Rekenkamer het van belang dat door het departement zelf zicht wordt gehouden op de geleverde beleidsprestaties en de effecten van het beleid op de ontwikkeling van het uitgaansgeweld.

¹ De volledige tekst van deze reactie is terug te vinden op www.rekenkamer.nl.

LITERATUURLIJST

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en Ministerie van Justitie (2002). *Naar een veiliger samenleving*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2005–2006, 28 684, nr. 1. Den Haag: SDU.

Algemene Rekenkamer (2004a). *Convenanten uitgaansgeweld*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2003–2004, 29 661, nrs. 1–2. Den Haag: SDU.

Algemene Rekenkamer (2004b). *Convenanten uitgaansgeweld, lijst van vragen en antwoorden*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2004–2005, 29 661, nr. 3. Den Haag: SDU.

Ministerie van Justitie en Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (2005). *Actieplan tegen geweld*. Tweede Kamer, vergaderjaar 2005–2006, 28 684, nr. 65. Den Haag: SDU.

Aanbevelingen Algemene Rekenkamer	Reactie minister BZK	Reactie minister van Justitie
<p>De Algemene Rekenkamer beveelt aan dat de ministers van BZK en van Justitie de voortgang in de beleidsinitiatieven die ze hebben genomen bewaken, om op basis hiervan de beleidsinspanningen te kunnen evalueren. De resultaten kunnen ze gebruiken om de genomen initiatieven te intensiveren dan wel te wijzigen. Het gaat dan overigens niet alleen om informatie over het gebruik van ter beschikking gestelde instrumenten, maar ook om de vraag wat de resultaten ervan zijn: werkt het instrument of zijn andere inspanningen noodzakelijk om een bijdrage te kunnen leveren aan de verhoging van de subjectieve en/of objectieve veiligheid.</p>	<p>De minister van BZK constateert dat de resultaten van het onderzoek een aantal inzichten biedt in de wijze waarop gemeenten, politie en de horecabranche de werking van de convenanten hebben ervaren. Hij vindt dat het meten en registreren van uitgaansgeweld in de eerste plaats een verantwoordelijkheid is van het lokale niveau. Het bestrijden van het uitgaansgeweld is een lokale verantwoordelijkheid. Om deze reden neemt de minister de aanbeveling van de Algemene Rekenkamer ten aanzien van het bewaken van de voortgang van het ingezette beleid en het hebben van inzicht in de omvang van het uitgaansgeweld niet over. Wél vindt de minister het van belang om de voortgang van beleidsinitiatieven te volgen in het kader van de uitvoering van het veiligheidsprogramma «Naar een veiliger samenleving». De resultaten van het veiligheidsprogramma worden via halfjaarlijkse voortgangsrapportages bijgehouden. Deze voortgangsrapportages geven, aldus de minister, inzicht in het maatschappelijk effect (outcome). Deze outcome geeft dan een beeld over de effectiviteit van het ingezette beleid in zijn totaliteit.</p>	<p>De minister van Justitie geeft aan dat hij sinds 2000 op twee momenten inzicht heeft verkregen in het aantal afgesloten convenanten, de resultaten en de effecten. In 2000 is het bereik en het gebruik van de Handreiking Veilig Uitgaan onder een brede doelgroep (gemeenten, politie, horeca, OM) geëvalueerd. Uit deze evaluatie kwam een positief beeld naar voren. Daarnaast heeft hij in januari 2002 bij KHN geïnformeerd naar het aantal afgesloten convenanten. Uit het antwoord bleek hem dat op lokaal niveau intensief werd gewerkt aan een gestructureerde samenwerking ten aanzien van uitgaansgeweld. De minister is het niet eens met de opmerking van de Algemene Rekenkamer als zou er sprake zijn van een stapeling van beleid (handreiking opgevolgd door de kwaliteitsmeter). Volgens hem was er sprake van aanpassing van het beleid op grond van voortschrijdend inzicht.</p>
<p>De Algemene Rekenkamer beveelt aan dat de ministers van BZK en van Justitie inzicht hebben en houden in de omvang van uitgaansgeweld. Een eventuele verbetering op deze voor de hand liggende maatstaf voor veiligheid kan dan beter worden vastgesteld.</p>	<p>De minister van BZK stimuleert en faciliteert en is coördinerend verantwoordelijk voor het veiligheidsbeleid. Het kenmerk van het Integraal Veiligheidsprogramma (IVP) was het tot stand brengen van samenwerking op het gebied van veiligheid. Dat dit uiteindelijk zou moeten uitmonden in het verbeteren van de veiligheid is juist, maar dit was niet het primaire doel. Bij de totstandkoming van het beleid voor integrale, het IVP, was de VBTB werkwijze nog geen gemeengoed. Het werken met resultaatafspraken en dus met meting van effecten en prestaties was nog niet gebruikelijk, aldus de minister.</p>	<p>De minister van Justitie erkent dat hij nog geen beeld heeft van de effecten van convenanten op de lokale geweldsproblematiek. De minister acht het van belang inzicht te verkrijgen in de omvang van het uitgaansgeweld. Dit vindt hij in de eerste plaats een verantwoordelijkheid van het lokale niveau. Hij zal gemeenten die aan de slag willen gaan met de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan dan ook nadrukkelijk wijzen op het belang van een goede registratie.</p>
<p>De Algemene Rekenkamer beveelt aan om de regionale uitgaansgeweldscijfers met elkaar te vergelijken in combinatie met kennis van de lokale (regionale) situaties. Op deze wijze kan mogelijk meer inzicht worden verkregen in de relatie tussen activiteiten en prioriteiten op lokaal (regionaal) niveau en de (ontwikkeling van de) uitgaansgeweldscijfers.</p>	<p>De minister verwijst voor wat betreft de het aantal afgesloten convenanten naar de reactie van de minister van Justitie op dit punt.</p>	

Aanbevelingen Algemene Rekenkamer	Reactie minister BZK	Reactie minister van Justitie
<p>De Algemene Rekenkamer beveelt de ministers van BZK en van Justitie aan om het belang van evaluaties nogmaals onder de aandacht te brengen van betrokkenen. Inzicht in de resultaten van de samenwerking zou een bijdrage kunnen leveren aan de verhoging van de subjectieve en/of objectieve veiligheid in uitgaansgebieden.</p>	<p>In zijn reactie gaat de minister in op de opmerking van de Algemene Rekenkamer dat het meten van effecten van beleid niet gemakkelijk is en niet gerelateerd kan worden aan één indicator. Hij ondersteunt de aanbeveling meer dan één indicator te benoemen en oog te hebben voor de «wereld achter de cijfers» van harte.</p> <p>De minister is buitengewoon tevreden met de conclusie van de Algemene Rekenkamer dat hoewel de convenanten ten aanzien van de indicator «aantal geregistreerde uitgaansgewelddelicten» niet effectief zijn, dit niet tevens betekent dat convenanten geen bijdrage zouden kunnen leveren aan veilig uitgaan. Hij is van mening dat het tot stand brengen van samenwerking met het uiteindelijke doel een bijdrage te leveren aan een effectievere aanpak van de onveiligheid in uitgaansgebieden één van de doelstelling van het IVP was.</p>	<p>De minister van Justitie geeft in zijn reactie aan dat hij overtuigd is van het feit dat convenanten een positieve bijdrage kunnen leveren aan het structureel samenwerken op lokaal niveau om de veiligheid in uitgaansgebieden te verhogen.</p> <p>De minister onderschrijft het om het belang van evaluatie onder de aandacht te brengen van betrokkenen. Hij zal deze erop wijzen dit aspect mee te nemen in de toepassing van de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan. De mogelijke indicatoren «(on)veiligheidsgevoelens» en «tevredenheid over gemeente/politie/horeca» vindt hij sterk subjectief; ze worden vaak bepaald door incidenten.</p>
<p>De Algemene Rekenkamer beveelt aan om veilig uitgaan te definiëren in termen van een aantal meetbare indicatoren¹, en deze op consistente wijze en op het juiste niveau (gemeente) te meten. Ook het beleid gericht op verbetering van de veiligheid in urgentiegebieden kan op deze manier geëvalueerd worden.</p>		

¹ Voorbeelden van mogelijke indicatoren: (on)veiligheidsgevoelens, tevredenheid over gemeente/politie/horeca, oplossingspercentage uitgaansgeweld.